

javna in opravilna pisma, ki se nahajajo v slovnici in v Praprotnikovem spisu. Pri slov. branji se je učence A. v. č. g. M., kranjskemu mestnemu kaplanu, tako priljubil, da so mu obljubili za latinske šole brano v Kranji dobiti. Bog obilno poverni blago podporo! Pri številkanji in pri sadjereji se je pa učenec D. tako obnašal, da so mu preč. kranjski gosp. tehant po g. vodju 5 gold. darovati blagovolili. Bog plačaj stoterno! Naj nam bo dopuščeno izreči željo, da bi se tudi temu revnemu učencu kaj preskerbelo, sej bo on gotovo dobrotnikom delal veselje, ne pa sramote. S petjem se pa učitelj, ki ga ima podučevati, zavoljo nesreče, ki ga je zadela med spraševanjem (umerla mu je žena), ni pokazal, in pri nemški cesarski pesmi so gospod kovovski fajmošter djali: „Sej vendar nismo na Dunaji ali v rajhu!“ Prav lahko so tako mislili, ker so ta gospod iskren domoroдец in izvesten učitelj v petji, da jih lahko marsikakemu korregentu stavimo v zgled. Kdor hoče prav lepo vbrano domačo petje čuti, naj pride posebno v „šmarnicah“ poslušat v Kovor, in marsikak učitelj bo želel posnemati zgled izvestnega pevovodja. — S pesmico „A. a. a“ smo pa občno radovoljnost zbudili, in mnogo bi jih bilo lahko zapeli, ko bi se bili hotli siliti, pa sila ni mila. — Naj omenimo še, kaj je bilo vse na mizi! Poleg lepih šopkov v steklih so bile razredbe, spisovniki, lepopisni zgledi, risanke in nekatere pridige, ki jih učenci, kakor jih v cerkvi slišijo, spisujejo, da se v domačem spisovanju in lepem vedenju v cerkvi vadijo. S temi versticami tudi vabimo č. gg. duhovne in učitelje dolinske in bohinske, da naj nam naklonijo starše, da nam pošljejo učencev v našo glavno šolo, sej bo vstreženo tudi njim, ki želé nemščine, in tem, ki rabijo domač poduk. Teržič že tako slovi za nemški kraj, v slovenščini pa se tudi ne bojemo slabega spričala. S cerkvenimi pobožnostimi pa se prav lahko ponašamo. Šolsko obiskovanje je pa pri nas prav redno. Hvalo v tej reči zaslužijo posebno g. okrajni predstojnik, ki večkrat pridejo v šolo in lenuhe sami berejo in grajajo, in jih pri-gan-jajo k rednemu šolskemu obiskovanju. Tudi to, da domači gospodje vsaki mesec pregledujejo, kako učenci hodijo v šolo, pospešuje redno šolsko obiskovanje. Tega se vdeležujejo z gospod vodjem tudi v. č. g. fajmošter, serčni prijatelj ujezne mladine in trije srenjski gospodje. Pri tem je vsaki učenec poklican, ki se dobro obnaša, lenuh pa ostane v klopi, da se vidi, kakšen da je. K sklepu si še želimo kake remuneracije za dve uri v ponavljavni šoli, še četrtega učitelja in boljšega poslopja za III. in IV. razred, in da bi se šolski denar že skoraj spremenil v drugačno plačo, kar bi gotovo hasnilo učiteljem, staršem in gosposki. Večni Bog pa nam daj zopet ljubi mir in dosti šolskih prijatlov! Z Bogom!

L. Knific.

Listnica. G. Jan. N.: Hvala za spise! Nemških sestavkov navadno ne sprejemamo; vendar če nam kdo piše o kaki važni reči, nam je reč več od jezika.

Pridjani so „šolski ukazi“ in „Kazavec“ št. 2.,

2 strani.

Odgovorni vrednik:
Andrej Praprotnik.

Natiskar in založnik:
Jož. Rudolf Millo.